

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Sacrорvm Ritvvm, Sev Commentaria In Rvbricas Missalis, Et Breviarii Romani.

In quibus origo cuiusque Ritus, causae historicae, vel mysticae, ex maiorum ingenio, Theoria, Praxis, obligatio, & exquisitus vsus, additis opportune Decretis omnibus S. Rituum Congreg. quàm breuissimè explicantur.

Gavanti, Bartolommeo

Venetii, 1647

De Antiphonis maioribus Aduentus. 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9521

Vesperarum, & Laudum, ad excitandos animos erga Christum venientem, & congruentius nunc mutatur in Dominica tertia, quam in Feria 4. quatuor temporum, ut ante Pium Quintum fiebat.

5. S. Hilar. in libro officiorum citatus à Bernone de quibusdam ad Missam spect. c. 4. notat, in tribus Dominicis Aduentus significari Trinum Christi aduentum ad fidelitatem instructuosam; venit enim ante legem per naturalem hominis intellectum, venit sub lege; cum ipsa lege; venit ultimum per gratiam. Hæc ille.

6. De quatuor temporibus Aduentus, sicut etiam de alijs in Vere, Æstate; & Autumno, satis, superque diximus priorre Tomo. Officium est feriale cum Precibus, exceptis Temporibus Pentecostes; & appellatae sunt Feriae maiores in recognitione Breuiarij, ut diximus Sectione tertia c. 6. n. 2. pag. 23.

De Antiphonis maioribus Aduentus. Cap. II.

Antiphonæ maiores in aduentu dicuntur eæ, quæ per septem dies ante Natiuitatem Domini recitantur. incipientes ab, O, quæ maiores alijs sunt, quia duplicantur. De his queruntur quatuor: &

1. Primo: Cur ad *Magnificat* recitantur? nam ad Laudes congruentius videbantur recitari posse, ad Canticum Zachariae, quod fuit cantatum de Aduento Mæssæ Responder tamen Amalar. de Ord. Antiphon. cap. 13. eas spectare magis ad Beatam Virginem, quam ad Zachariam. addit Duran. lib. 6. cap. 11. quin Christus expectabatur ad Vesperam mundi, ideo dicuntur in Vespereis, ad *Magnificat*.

2. Cur duplicantur? ad explicanda iterata suspitia Sanctorum Patrum, Dur. loco citato.

3. Cur septem? Ad litteram, ut per Octauam ante Natiuitatem Domini accedamus erga Christum venturum, admirantes potius, quam vocates Saluatorem,

qui iam venit. nam illud, O, admirantis est magis, quam vocantis, ex Amalar. loco citat. Mysticè quoque septenarius numerus significat in Christo septiformem Spiritus sancti gratiam, & septem humani generis miseras, quas ex Antiphonis haustas recenset Duran. loco cit. quarum causa, inquit, egemus Doctor contra ignorantiam, Redemptore a penitentiis, Liberatore a seruitute diaboli, Educatore a consuetudine peccati, Illuminatore tenebrarum nostrarum; Saluatorem ad reducendos exiles in patriam, tum Gentes, ut in sexta Antiphona, tum Iudeos, ut in septima.

4. Quis ordo inter easdem? Amalar. loco citato eas enumerat iuxta Antiphonarium Matense, & innuit, ordine diuerso à Romanis recitari. Ordo noster est apud Gemmam. lib. 3. cap. 5. & ab eodem auctore sic explicatur; ut in prima Antiphona dicatur Christus, Sapientia, qui venit in spiritu sapientie. In secunda, Adonai, quod nomen Moysi indicavit Deus, qui legem dedit; & venit nos redimere per spiritum intellectus. In tertia, Radix Iesse in signum populorum, hoc est, in signum Crucis, & liberare nos venit in spiritu consilij. In quarta, Clausus David, qui cælum iustis aperit, & infernum claudit in spiritu fortitudinis. In quinta, Oriens, qui nos illuminat spiritu scientie. In sexta, Rex gentium, & lapis angularis qui saluat omnes per spiritum pietatis. In septima, Emmanuel, qui venit non sine spiritu timoris, dans cunctis charismata amoris. Hæc ille fusi. Est igitur hic numerus septenarius ex Isa. 11. defensus.

5. Praecedunt has Antiphonas aliæ ad Laudes, quasi preparatoriæ ad maiores, de quibus Amalar. lib. 4. cap. 30. ut renouemur, ait, paulo ante Natiuitatem. Habebantur de his in Breuiarijs antiquioribus quedam Tabulae Parisienses, cum hac Rubrica; ut scilicet, si Festum occurreret; completis omnibus de Feste, rursus dicerentur Laudes cum his Antiphonis, & Psalmis ferialibus, quæ Tabulae à Pio Quinto mutatae sunt in Ru-

Rubricam commodiorem, qua quinque Feriae compleuntur, & quæ in die S.Thomæ occurunt, in Sabbato collocantur.

6 Tres aliæ Antiphonæ sunt priuilegiatae in his diebus. Prima est, *Expectetur*, quæ semper in Sabbato dicenda est quarto loco (quod & antiqui obseruantur) ut concordet cum Canticu Sabbatino, de quo sumpia est, & bene quadrat Aduentui Domini. Altera est, *Nolite timere*, quæ die 21. Mensis Decembri semper est ponenda, siue sit Festum Sancti Thomæ, siue Dominica; ne enuncietur falsum extra quintum diem ante Nativitatem. Hæc ante Pium V. dicebatur ter cum. *Gloria Patri*, ex instituto Fratrum Minorum, non Romano; & ideò ritus ille fuit abrogatus. Tertia est, *Ecce completa sunt*; quæ ultimo die dicitur ante Vigiliam Nativitatis ex Tabulis Parisiensibus, Radulpho antiquioribus, quas ille citat, & excludit, propos. 16. Congruit autem diei, ut ex verbis eiusdem Antiphonæ constat.

7 Concessit Hispanis Gregor. XIII. ut anticipent prædictas Antiphonas in die 16. Decembris, qua die 17. celebrant Festum Expectationis parrus Beatae Virg. At, quid, quando dies 16. est Dominica? eo anno omittuntur Antiphonæ Feriae 2. ea ratione, quæ in vniuersali Ecclesia omittuntur Antiphonæ illius Feriae, in qua occurrit Festum S.Thomæ, quando Vigilia Nativitatis occurrit in Dominica, cuius Antiphonæ dicuntur in Sabbato.

8 Et quando alicubi contingit reponi has Antiphonas in Feria diuera ab ea, cui sunt assignatae, Antiphona 4. ea erit, quæ conformis est Cantico recitando, sicut prescribitur de Antiphona: *Expectetur*: referuata Sabbato.

De Dominica quarta Aduentus. Cap. III.

I C Oningit non legi in officio, Dominica 4. Euangelium, quod ideo saltem in precedenti Sabbato legitur; puta, quando in hac Dominica occurrit Vi-

gilia Nativitatis, & eo anno omittuntur Antiphonæ ad Laudes, quæ occurunt in die Sancti Thomæ, ut in Sabbato quatuor Temporum ponantur Antiphonæ Dominicæ quartæ, quæ omitti non debent, quod affirmat Microl. cap. 33. & approbat indagator Romanorum Ritu Radulphus propos. 16. qui appellat ibidem supercrescentia ea, quæ habentur in Breuiario post Dominicam 4. quia in breviori tempore Aduentus omittuntur.

2 Et licet in prædicto casu Antiphona quarta Dominicæ omittatur, cuius loco dicitur Antiphona: *Expectetur*: eadem tamen quarto loco resumitur in Vigilia Nativitatis, ne officium huius Dominicæ vel modo pereat.

De Vigilia Nativitatis Domini.

Cap. IV.

I S I Vigilia venerit in Sabbato vice Psalmi, *Iubilate*, in Nocturno, dicitur Psalmus, *Bonum est*; ne ille bis dicitur, ad Matutinum, & Laudes; & neque hic omittatur in officio.

2 Antiphonæ ad Laudes: *Inde, & Ierusalem*, &c. habentur apud Ruperr. lib. 3. cap. 12.

3 Ritus officij à Laudibus est Duplex, non ante annum 1521. in Breuiarij impressis, at erat etiam in antiquis M.S. duplex; & cum Vigilia sit illius Festi, quod est initium salutis nostræ, iure merito, cù exultatione est celebranda. Est igitur officium partim feriale, quia Vigilia est; partim festuum, iuxta illud; *Leuate agit a vestra*, &c. & ut officium Prima sit solemne, in quo est annucianda Nativitas Salvatoris cum solemni Lectione Martyrologij.

4 Legitur Martyrologium cum maiori, quam alijs solemnitate; quæ in re quicunque abundat in ritu suo: illud est communie ferè omnibus, ut genua flectamus excepto lectore, ad ea verba: *In Bethleem Iude, &c.* usque ad ea: *secundum carnem*; ea ratione, quia ad Missam genuflectimus in Symbolo ad ea: *Et incarnatus est*; & in ultimo Euanglio ad ea: *Verbum caro factum*.